

Seznam příloh

Příloha č. 1: Osobní život Miloše Zemana (text)

Příloha č. 2: Přehled článků (text)

Příloha č. 3: Ukázky titulních stran (obrázek)

Přílohy

Příloha č. 1: Osobní život Miloše Zemana (text)

Dětství a mládí

Miloš Zeman se narodil 28. září 1944 v Kolíně jako jediný syn učitelky a poštovního úředníka.⁸⁹ Měřil 53 centimetrů a vážil tři kila sedmdesát dekagramů, druhým jménem byl pokřtěn Karel.⁹⁰ Dnes ale v Boha nevěří.⁹¹

Matka s otcem se rozvedli, když mu byly dva roky. S otcem se nestýkal.⁹² Na jeho výchově se tak podílely hlavně ženy – kromě matky s ním totiž byla často i babička.⁹³

Jako malé dítě byl samotář, rád četl a jeho nejoblíbenějším autorem je Karel Čapek.⁹⁴ Ze zahraničních autorů má rád Ernesta Hemingwaye.⁹⁵ V mládí sám psal sci-fi povídky, ale žádnou z nich nikdy nevydal.⁹⁶

V dětství hrál Miloš Zeman na klavír,⁹⁷ zato ke sportu příliš kladný vztah nikdy neměl, bavila ho jen cykloturistika a šachy.⁹⁸ Sám o sobě říká, že byl líné dítě, které matka dlouho vozila v kočárku – a lenost ho prý nikdy neopustila.⁹⁹

Do základní školy chodil v letech 1950–1959 v Kolíně.¹⁰⁰ Poté vystudoval střední ekonomickou školu v Kolíně a kvůli pochvalnému referátu o Tomáši Garrigue Masarykovi ho po maturitě nevzali na vysokou školu.¹⁰¹ Proto v letech 1963–1967

⁸⁹ srov. ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 9. ISBN 80-86182-08-X a Miloš Zeman - oficiální stránky. *Životopis* [online]. 2013 [cit. 2014-03-08]. Dostupné z: <http://www.zemanmilos.cz/cz/t/zivotopis.htm>

⁹⁰ ČERMÁK, Miloš. *Souběžný portrét: Václav Klaus, Miloš Zeman*. Praha: První Nakladatelství Knihcentrum, 1998, s. 30. Talleyrand. ISBN 80-86054-69-1, ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 6. ISBN 80-86182-08-X a BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 9. ISBN 8085814234.

⁹¹ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 15. ISBN 8085814234.

⁹² BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 9. ISBN 8085814234.

⁹³ ČERMÁK, Miloš. *Souběžný portrét: Václav Klaus, Miloš Zeman*. Praha: První Nakladatelství Knihcentrum, 1998, s. 30. Talleyrand. ISBN 80-86054-69-1.

⁹⁴ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 10. ISBN 8085814234.

⁹⁵ ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 106. ISBN 80-86182-08-X.

⁹⁶ srov. BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 21. ISBN 8085814234 a ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 16. ISBN 8073602601.

⁹⁷ ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 10. ISBN 80-86182-08-X.

⁹⁸ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 13. ISBN 8085814234.

⁹⁹ ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 10. ISBN 8073602601.

¹⁰⁰ Miloš Zeman - oficiální stránky. *Životopis* [online]. 2013 [cit. 2014-03-08]. Dostupné z: <http://www.zemanmilos.cz/cz/t/zivotopis.htm>

¹⁰¹ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 15. ISBN 8085814234.

pracoval ve strojírnách Kolín jako úředník v plánovacím a později v účetním oddělení.¹⁰²

V roce 1965 bylo Miloši Zemanovi umožněno dálkově studovat národohospodářské plánování na Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické v Praze. Po dvou letech pak přešel na denní studium a přestěhoval se z Kolína na studentské koleje Jarov.¹⁰³

Studium dokončil s červeným diplomem v roce 1969.¹⁰⁴ Jeho diplomová práce s názvem *Futurologie a budoucnost* měla pět set stran.¹⁰⁵

Profesní život

Miloš Zeman nikdy nebyl na vojně. Po sérii angín v dospívání totiž získal srdeční vadu a dostal modrou knížku.¹⁰⁶

V roce 1968 vstoupil Miloš Zeman do tehdejší Komunistické strany Československa, ale pro nesouhlas s okupací z ní byl roku 1970 vyloučen.¹⁰⁷ Před vyloučením ze strany pracoval jako asistent a později jako odborný asistent ve Výzkumném ústavu ekonomiky průmyslu a stavebnictví.¹⁰⁸

Poté byl asi rok nezaměstnaný a živil se různými smlouvami o dílo. Při odchodu z VŠE si nenechal dát propouštěcí razítko, dokladově byl tedy stále zaměstnán. Díky tomu mohl podobnou práci získávat bez problému s režimem.¹⁰⁹

¹⁰² srov. BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 22. ISBN 8085814234 a ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 15. ISBN 8073602601.

¹⁰³ srov. BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 23. ISBN 8085814234 a ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 16. ISBN 8073602601.

¹⁰⁴ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 215. ISBN 8085814234.

¹⁰⁵ srov. ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 31. ISBN 8073602601 a RENOVICA, Vera. *Kandidáti na Hrad: jací opravdu jsou?*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2012, s. 105. ISBN 9788074512827.

¹⁰⁶ srov. ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 15. ISBN 80-86182-08-X a ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 16. ISBN 8073602601.

¹⁰⁷ srov. BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 29. ISBN 8085814234 a ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 4. ISBN 80-86182-08-X.

¹⁰⁸ srov. BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 215. ISBN 8085814234 a ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 35. ISBN 8073602601

¹⁰⁹ ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 43. ISBN 8073602601.

Na přelomu 60. a 70. let uvažoval Miloš Zeman o emigraci. Při výjezdu do Velké Británie mu s sebou matka dokonce zabalila nějaké šperky, aby měl z čeho žít,¹¹⁰ ale on neemigroval a krátce po návratu do vlasti se v roce 1971 poprvé oženil.¹¹¹ Jeho žena se jmenovala Blanka a rok po svatbě se jim narodil syn David, dnes lékař Fakultní nemocnice v Ostravě, kde se zabývá diagnostikou z mozkomíšního moku.¹¹² Se svou první ženou se Miloš Zeman rozvedl v roce 1978.¹¹³

Roku 1971 nastoupil do tělovýchovného podniku Noctua (později Sportpropag),¹¹⁴ odkud ho v roce 1984 vyloučili za vydání kritického sborníku s názvem *Metodologické problémy společenskovedního výzkumu budoucnosti*.¹¹⁵

Od roku 1984 pracoval Miloš Zeman v podniku racionalizace a výpočetní techniky Agrodat. Odtud dostal výpověď v říjnu 1989 za publikování článku *Prognostika a přestavba* v Technickém magazínu, který kritizoval ekonomickou situaci tehdejšího Československa a potažmo i komunistický režim.¹¹⁶

V roce 1986 se stal členem Světové prognostické společnosti World Futures Research Society.¹¹⁷

Miloš Zeman ještě před listopadovou revolucí v roce 1989 dostal od Valtra Komárka nabídku pracovat v Prognostickém ústavu, nastoupil do něj ale až v lednu roku 1990.¹¹⁸ Taktéž byl v lednu za Občanské fórum kooptován do Federálního shromáždění.¹¹⁹

Počátkem 90. let, poté, co se stal aktivním politikem, krátce účinkoval v televizních přenosech divadla Semafor.¹²⁰

¹¹⁰ ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 47. ISBN 8073602601.

¹¹¹ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 34. ISBN 8085814234.

¹¹² RENOVICA, Vera. *Kandidáti na Hrad: jací opravdu jsou?*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2012, s. 106. ISBN 9788074512827.

¹¹³ srov. BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 37. ISBN 8085814234 a Miloš Zeman - oficiální stránky. *Životopis* [online]. 2013 [cit. 2014-03-08]. Dostupné z: <http://www.zemanmilos.cz/cz/t/zivotopis.htm>

¹¹⁴ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 31. ISBN 8085814234.

¹¹⁵ ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 4. ISBN 80-86182-08-X.

¹¹⁶ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 215. ISBN 8085814234.

¹¹⁷ srov. ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 43 a 65. ISBN 8073602601 a Miloš Zeman - oficiální stránky. *Životopis* [online]. 2013 [cit. 2014-03-08]. Dostupné z: <http://www.zemanmilos.cz/cz/t/zivotopis.htm>

¹¹⁸ srov. ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 16. ISBN 8073602601 a ŽANTOVSKÝ, Petr a Petr JUNGGLING. *Tak pravil Miloš Zeman, aneb, Prognostikovo pozdní odpoledne*. Praha: Votobia, 2001, s. 23. ISBN 8072201042.

¹¹⁹ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 215. ISBN 8085814234.

¹²⁰ ZEMAN, Miloš. *Jak jsem se mýlil v politice*. 2. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, 2005, s. 103. ISBN 8073602601.

V roce 1992 se stal členem České strany sociálně demokratické, u únoru 1993 byl zvolen jejím předsedou.¹²¹

V červenci roku 1993 se podruhé oženil. Bylo mu v té době padesát let a jeho ženě Ivaně dvacet osm.¹²² Na začátku roku 1994 se jim narodila dcera Kateřina.

V letech 1996–1998 byl Miloš Zeman předsedou Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Od roku 1998 do 2002 zastával post premiéra.¹²³ Poté se stáhl z politického života na svou chalupu na Vysočině. V roce 2003 ještě za ČSSD neúspěšně kandidoval na post prezidenta.

Do politiky se vrátil roku 2009 s novou Stranou práv občanů – ZEMANOVCI. Když se však ve volbách v roce 2010 strana nedostala do Parlamentu, odešel z jejího čela a stal se jejím čestným předsedou.

V létě roku 2012 oznámil kandidaturu na prezidenta v první přímé volbě, a v lednu 2013 prezidentské volby vyhrál. Inaugurován byl 8. března 2013.

Zajímavosti

Miloš Zeman mluví anglicky a rusky, čte německy.¹²⁴

Jeho politickými vzory jsou Tomáš Garrigue Masaryk, Winston Churchill a John Fitzgerald Kennedy.¹²⁵ Obdivuje také české podnikatele Tomáše Baťu a Františka Čubu z JZD Slušovice.¹²⁶

Denně vykouří více než krabičku cigaret. Ke snídani má nejraději bílou kávu a chleba s máslem, případně ještě s pažitkou; večeri opět chleba s máslem, sýrem a pije pivo; když má čas se doma přes den najíst, má nejraději svíčkovou, kuře na cibulce a jitrnice.¹²⁷

Miloš Zeman má konzervativní vztah k umění, nezaujala ho abstraktní tvorba, naopak má rád antiku a renesanční umění.¹²⁸

¹²¹ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 215. ISBN 8085814234.

¹²² ČERMÁK, Miloš. *Souběžný portrét: Václav Klaus, Miloš Zeman*. Praha: První Nakladatelství Knižcentrum, 1998, s. 39. ISBN 8086054691.

¹²³ RENOVICA, Vera. *Kandidáti na Hrad: jací opravdu jsou?*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2012, s. 101. ISBN 9788074512827.

¹²⁴ ZEMAN, Miloš a Jozef BROŽ. *Kdo je Miloš Zeman*. Vyd. 1. V Praze: Petr Rybka, 1998, s. 69. ISBN 80-86182-08-X.

¹²⁵ ZEMAN, Miloš. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 82. ISBN 8085814234.

¹²⁶ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 55. ISBN 8085814234.

¹²⁷ BAUER, Jan. *Zpověď bývalého prognostika*. Praha: Dekon, 1995, s. 135. ISBN 8085814234.

¹²⁸ ŽANTOVSKÝ, Petr. *Miloš Zeman: zpověď informovaného optimisty: rozhovor s Petrem Žantovským*. Ritka: Čas, 2012, s. 93. ISBN 9788087470855.

Říká o sobě, že je introvert dočasně předělaný na optimistu, je rád sám.¹²⁹ Také je prý příliš důvěřivý a impulzivní.¹³⁰

Ví se o něm, že nemá vůbec rád novináře, nazývá je nejhoupějšími tvory na světě¹³¹ a mnoho jeho bonmotů je adresovaných právě jim.

¹²⁹ ŽANTOVSKÝ, Petr a Petr JÚNGLING. *Tak pravil Miloš Zeman aneb Prognostikovo pozdní odpoledne*. Praha: Votobia, 2001, s. 28. ISBN 8072201042.

¹³⁰ ŽANTOVSKÝ, Petr a Petr JÚNGLING. *Tak pravil Miloš Zeman aneb Prognostikovo pozdní odpoledne*. Praha: Votobia, 2001, s. 91. ISBN 8072201042.

¹³¹ HERZMANN, Jan a Martin KOMÁREK. *Proč právě Zeman?*. 1. vyd. Praha: Práh, 2013, s. 84. ISBN 9788072524198.

Příloha č. 2: Přehled článků (text)

Václav Klaus

Instinkt

Časopis Instinkt psal o Václavu Klausovi ze zmíněných týdeníků nejméně. Tehdejšímu prezidentu České republiky byla věnována pozornost ve 13 z 52 zkoumaných vydání. Jednou se Václav Klaus objevil na titulní straně časopisu.

První text o Václavu Klausovi se objevil již v č. 11. Olga Path Štiplová zde napsala glosu *Krátké kalhoty a suché pero* o prezidentské inauguraci.

Další zprávu napsal do vydání č. 18 Zdeněk Šámal. Týkala se prezidentských milostí, které se Václav Klaus rozhodl během svého prezidentského mandátu neudělovat. Zdeněk Šámal je autorem i následujících textů o Václavu Klausovi – do vydání č. 19 napsal zprávu *Mistři nesouladu* o rozporech mezi názory Václava Klause a ministra zahraničí Cyrila Svobody, v č. 21 glosoval pod titulkem *Prezident nechodí do zoo* skutečnost, že Václav Klaus poprvé vetoval zákon, a to zákon o daňových výhodách pro zoologické zahrady.

Do vydání č. 27 napsala a nafotila fotoreportáž *Na aukci s prezidentem* Lucie Vítková. S Václavem Klausem se zúčastnila aukce na podporu dcery Elišky zemřelého fotografa Petra Škvrněte.

Do vydání č. 30 přinesl Zdeněk Šámal krátkou deničku o dalším prezidentském vetu zákona, který se týkal daně z přidané hodnoty.

Ve vydání č. 31 měl své místo krátký fiktivní rozhovor Pavla Trauba s Petrem Hájkem, šéfem prezidentova tiskového odboru, o tom, že Václav Klaus zešílel.

Vydání, které se tehdejšímu prezidentu věnuje nejvíce, je č. 34. Na titulní straně je fotografie Václava Klause se ženou, snachou a vnuky v dětském kočárku, jak se procházejí zahradou na zámku v Lánech, s titulkem *Co se děje u Klausů?* Na straně 8 pak autor pod zkratkou -zaz- přináší krátkou glosu *Nebezpečný Hrad* o skandálech Hradní strážce, které zapříčinily snahu Václava Klause o co nejrychlejší transformaci útvaru. Následuje rozsáhlý čtyřstránkový článek Ondřeje Bílka a Marty Fenclové *Klausův hořký měsíc*, ve kterém se probírá prezidentův zdravotní stav – musel být totiž dvakrát v krátké době hospitalizován.

Poté o prezidentovi píše až ve vydání č. 45 Marek Vítek. Ve své rubrice *Tomu nevěřím...* popisuje slavnostní večer předávání prezidentských vyznamenání a rozdíl

mezi předáváním za Václava Havla a za Václava Klause. V rubrice *Suma sumárum* Olga Path Štiplová krátce informuje o návštěvě Václava Klause v Rusku a na dostizích v Chuchli.

Poslední zmínka o Václavu Klausovi byla v roce 2003 ve vydání č. 51/52. Redakce v *Metru Instinktu* ocenila, že před Vánocemi prezident i přes svá původní prohlášení omilostnil pět lidí.

V prvním vydání roku 2004 Václava Klause zmínila v rubrice *Suma sumárum* Olga Path Štiplová, kde napsala, kam jezdí prezident na hory. Marcela Pecháčková v témže čísle zveřejnila společnou fotografii Václava Havla a Václava Klause od fotografa Jiřího Jírů, který k ní napsal krátký komentář.

Daniela Pavlíková ve vydání č. 7 zařadila Václava Klause do *Metru Instinktu* – prezident se stal nejdůvěryhodnějším českým politikem.

Poslední zmínkou o Václavu Klausovi ve zkoumaném období byl krátký odstavec v rubrice *Suma sumárum*. Olga Path Štiplová uveřejnila citaci Václava Havla, o kterém Václav Klaus řekl, že byl prezidentem kvůli prospěchářství.

Reflex

Časopis Reflex se Václavu Klausovi věnoval v 18 vydáních z 52. Reflex byl jediným ze zkoumaných týdeníků, který neměl na své titulní straně Václava Klause během zkoumaného roku ani jednou.

První zmínka o Václavu Klausovi je již v úvodníku 11. vydání roku 2003. Šéfredaktor Petr Bílek v něm polemizuje se všemi, kdo označují zvolení Václava Klause za mediální manipulaci. Zároveň však přiznává, že ani on u nově zvoleného prezidenta nevidí žádné velké kompetence. Hned na další straně je o Václavu Klausovi komiks *Zelený Raoul* scenáristů Dana Hrubého, Milana Tesaře a Tomáše Baldýnského a kreslíře Štěpána Mareše. Pointou je smyšlený příběh o tom, že všechna rozhodnutí za Václava Klause dělá jeho matka. Do třetice se Václavu Klausovi v tomto vydání v rubrice *Osmý den* věnuje Jiří Černý. Glosuje Klausův inaugurační projev a shrnuje Klausovy kladné a záporné charakterové stránky.

Ve vydání č. 13 se Václavu Klausovi opět věnuje tvůrčí kvarteto Hrubý, Tesař, Baldýnský a Mareš v *Zeleném Raoulovi*. Ve smyšlené exekuci na Českou republiku musí prezident promluvit k národu, ale nemá jinou možnost jak to udělat, než se zúčastnit soutěže Chcete být milionářem.

V dalším čísle Reflexu píše Ondřej Hejma ve své rubrice *Psí život* o lidech na Hradě jako o „ministerstvu dobré nálady“ a kritizuje Klausův apatický postoj k problémům v Evropské unii i k začínající válce v Iráku.

Třetí komiks *Zelený Raoul* je o Václavu Klausovi ve vydání č. 16. Autoři si tentokrát vymysleli příběh o tom, že na Moravě se našla ropa a Američané chtějí zaútočit na Českou republiku, Klaus chce uprchnout ze země, ale přijde ho podpořit lid a on zůstává.

Do 18. vydání nakreslil Vladimír Jiránek vtip, ve kterém figuruje Václav Klaus a tehdejší ministr zahraničí Cyril Svoboda. Jejich vztah byl proslulý tím, že se často nepohodli. Klaus v tomto vtipu říká Svobodovi „*Stavte se zas někdy na pár přátelských urážek!*“

Zelený Raoul ve vydání č. 22 znovu patří Václavu Klausovi. Ten před nadcházejícím referendem o vstupu do Evropské unie nabídne občanům alternativu – vstup do Matrixu, který si také lidé odhlasují.

Ve vydání č. 24 Dan Hrubý napsal a Jan Šibík nafotil fotoreportáž o Václavu Klausovi na návštěvě v Petrohradu, kterou pojmenovali *Kvetoucí prezident*.

Zelený Raoul ve vydání č. 25 je opět o Václavu Klausovi. Jde o parodii na Český sen,¹³² kde jsou ale místo obchodního domu všichni obyvatelé České republiky, kteří přišli vzdát hold Václavu Klausovi. Když Klaus zjistí, že jde jen o papundeklové figuríny, je smutný, ale jeho láska k lidu figuríny oživí.

Ve vydání č. 30 je znovu věnován *Zelený Raoul* Václavu Klausovi. Do Prahy přijede skupina Rolling Stones a Klaus jim jako králům popu půjčí královskou korunu, pak se ale pohádají a Mick Jagger korunou zaplatí na veřejných záchodcích. V témže vydání píše o prezidentovi v *Psím životě* i Ondřej Hejma. Podle něj Václav Klaus říká věci tak, jak jsou, není populista a díky tomu posiluje svou pozici v očích veřejnosti. Dále o Václavu Klausovi píše Jan Šmíd v rubrice *Pohyblivý týden*, kde informuje o průběhu cesty Václava Klause do Paříže. Poslední, třístránkový článek napsal sám prezident, a jedná se o příspěvek do seriálu Reflexu, kde lidé vzpomínali na události roku 1968. Václav Klaus píše, že věří, že reformní komunisté tehdy chtěli budovat kapitalismus. V době začátku okupace byl na horách, proto neví, jak přesně to tu vypadalo. Kvůli jeho pozdějšímu nesouhlasu s přítomností sovětských vojsk ale přišel o práci.

¹³² Režiséři Klusák a Remunda vytvořili dokument, ve kterém inzerovali falešný nový obchodní dům – když přišli lidé na slavnostní otevření, stála na louce jen atrapa

Do vydání č. 33 napsal Bohumil Pečinka o setkání Václava Klause s americkým velvyslancem Craigem Stapletonem článek s titulkem *Amerika v české politice*. Stapleton v médiích předtím kritizoval Klausovy protiamerické postoje a tehdejší premiér Vladimír Špidla se snažil Američany udobřit. Podle Pečinky by měl být Václav Klaus diplomatičtější.

V čísle 40 si Jan Potůček v komentáři *Konec monopolu na prezidenta* všímá, že prezident poprvé v historii nebude mít novoroční projev jen v České televizi, ale i na TV Nova.

Ve vydání č. 44 se zabývá Václavem Klausem Ondřej Hejma v *Psím životě* – píše o kritickém projevu Václava Klause k rozpočtové politice vlády.

Další krátký komentář o prezidentovi napsal do vydání č. 47 Andrej Halada. Komentuje vystoupení Václava Klause v BBC, chválí ho za elegantní prosazování názorů v rozhovoru, ale polemizuje s tím, zda nejsou jeho názory možná příliš konfliktní.

Ve vydání č. 50 Jiří Černý v *Osmém dnu* nesouhlasí s tím, že se Václav Klaus v rozhovoru pro deník Právo označil za největšího českého odpůrce komunismu, a připomíná nejrůznější osobnosti disentu a jejich činy.

V posledním dvojčísle Reflexu pro rok 2003 (51/52) je Václav Klaus zmíněn na dvou místech. Je o něm *Zelený Raoul* – prezident sní hada, po jehož ochutnání porozumí komunistům; z Klause se stane komunista a musí vypít živou mrtvou vodu, aby se zase vrátil do „normálního“ stavu. Dan Hrubý zvolení Václava Klause prezidentem ve svém rekapitulujícím článku o uplynulém roce označil za událost měsíce února.

Druhé číslo Reflexu pro rok 2004, ale první, které se věnuje Václavu Klausovi, otevírá editorial šéfredaktora Petra Bílka. Ten v něm rozebírá novoroční projev prezidenta, ve kterém Václav Klaus potvrdil, že Hrad bude zdrženlivější než dříve. Václav Klaus je i hlavní postavou *Zeleného Raoula*, ve kterém ho v Krkonoších zasype lavina a vysvobodí ho psi Václava Havla – za to se chce Klaus soudit s Krakonošem a nakonec přejmenuje Krkonoše na Klausonoše. V *Osmém dnu* se přidává s kritikou Klausova projevu Andrej Halada, a Milan Tesař se zmínkou o společném novoročním obědu prezidenta a premiéra.

V 6. čísle pro rok 2004 Milan Tesař v *Osmém dnu* kritizuje prezidenta za to, že z Hradu vyhodil hodně věcí, které tam přinesl Václav Havel.

Poslední příspěvek ve sledovaném období, který se věnuje Václavu Klausovi, napsal Jan Potůček do *Osmého dnu* 10. vydání Reflexu pro rok 2004. Píše, že Klaus ve

12minutovém rozhovoru pro Snídani s Novou zkritizoval, co mohl, a ptá se, kdy prezidenta uvidíme v pořadu Nikdo není dokonalý.

Respekt

Respekt o prezidentovi psal ve 39 vydání z 52 celkových. Václavu Klausovi věnoval jednu titulní stranu.

První prezidentský příspěvek ve zkoumaném období napsal o Václavu Klausovi ve vydání č. 11 Erik Tabery, měl název *Týden s Klausem* a bylo to zhodnocení prvních dnů nového prezidenta. V témže vydání napsal Petr Kamberský text *Proč je dobře, že vyhrál Klaus*, ve kterém ocenil Klausovu kritičnost a zkušenosti v politice. Do třetice o Václavu Klausovi napsal text *Přesah podle V. K.* Adam Súra, který nového prezidenta pro změnu kritizuje – nemá prý vlastní názor, je vyčpělý politik a za své zvolení vděčí komunistům, kterým se teď bude muset odvděčit. Autorem poslední zmínky v tomto vydání je Ivan Lamper v rubrice *Minulý týden*, kde shrnuje reakce veřejnosti na zvolení Václava Klause prezidentem.

Václava Klause zmiňuje Ivan Lamper i *Minulém týdnu* i v dalších vydáních – v č. 12 informuje, že poslal Klaus do Srbska kondolenci poté, co zastřelili jejich premiéra Zorana Djindjiče; v č. 13 o Klausově první zahraniční cestě na Slovensko; v č. 14 o Klausově návštěvě Temelína; v č. 15 o tom, že se Klaus shodl s polským prezidentem Kwasnievským, že irácká válka nesmí destabilizovat svět.

Další větší článek o prezidentovi zveřejnil Respekt v č. 16. Autorem textu *Slon v polském porcelánu* je Pavel Novák, který píše, že polská cesta prezidenta Klause byla přinejmenším rozpačitá, Polsko ji nepokládalo za oficiální státní návštěvu, Klaus v rozhovoru zkritizoval Visegrádskou čtyřku (a jejího leadera Polsko), pak to na tiskové konferenci popřel a dohadoval se se svým polským protějškem. Ivan Lamper mu opět věnoval jednu větu *Minulého týdne* – Klaus odsoudil monstrprocesy s odpůrci komunismu na Kubě.

Ve vydání č. 17 má Erik Tabery článek *Strakovka se bouří*. Článek je hlavně o problémech tehdejší vlády, ale také o prezidentovi, který za ně z části může, protože se snaží dělat vlastní zahraniční politiku. Kateřina Šafaříková zase přispívá textem *Maňáskové divadlo v podání českých činitelů*, kde rozebírá střet mezi vládou a Klausem ohledně vstupu České republiky do EU.

Kateřina Šafařková se věnuje Václavu Klausovi i ve vydání č. 18 v článku *Prezidentovy eurochyby*. Kritizuje Klause za to, že pranýřuje Evropskou unii, aniž by ověřoval, zda jsou jeho slova pravdivá. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše o Klausově výroku pro Lidové noviny, že není antikomunista, protože antikomunisté většinou byli ti, kdo nejvíc záviděli komunistům.

Ivan Lamper v *Minulém týdnu* č. 19 informuje o tom, že Hrad odmítá na Klausovu cestu do Petrohradu akreditovat reportéra Lidových novin Tomáše Menschika, který upozornil na Klausovy spory s americkým velvyslancem. V dalším vydání píše, že prezident navštívil Slezsko a pozval do Lán na jednání komunisty. Ve vydání č. 21 pak informuje o prvním prezidentském vetu zákona o zoologických zahradách.

V čísle 22 píše o Václavu Klausovi šéfredaktor Tomáš Němeček, v článku *Klaus vybírá do Brna* píše o procesu vybírání ústavních soudců a popisuje Klausovy kandidáty.

Téma ústavních soudců v č. 23 rozebírá Erik Tabery pod titulkem *Kolik Výborných snese Ústavní soud*, kde píše, že Klaus nyní dosazuje politiky a své oblíbence přesto, že totéž dříve vyčítal Václavu Havlovi.

V č. 24 Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše, že se zpozdí známka s portrétem prezidenta, protože se Václav Klaus nemůže rozhodnout, jak na ní chce vypadat. V dalším vydání *Minulý týden* zmiňuje, že po referendu o vstupu do EU Klaus vyjádřil lítost nad tím, že ČR se vzdává své suverenity dříve, než stihla najít sama sebe.

Ve vydání č. 26 Erik Tabery píše text *Nemluvte s bolševiky* – Klaus pozval do Lán předsedu KSČM Miroslava Grebeníčka, načež lidé začali podepisovat protikomunistickou petici.

Další vydání obsahuje opět jen krátkou zmínku v *Minulém týdnu*. Prezident navštívil USA, ale nesešel se tam s prezidentem Bushem. Ve vydání č. 28 je ale zmínka o tom, že poobědval s Henrym Kissingerem.

Vydání č. 30 přináší v *Minulém týdnu* informaci, že se Václav Klaus rozloučil s odcházejícími členy Ústavního soudu a v Paříži jednal s Jacquesem Chirakem. V č. 31 je krátká zmínka o tom, že má prezident angínu. Č. 32 přineslo informaci o dopise, který napsal Klausovi politický vězeň Jan Stránský – v něm mu napsal, že není správné kritizovat antikomunismus, ale Klaus mu odpověděl, že si jen hledá záminky ke kritice Klausovy osoby.

Číslo 33 přináší další text Erika Taberyho. Pod titulkem *Prezident jde do války* píše o tom, že Senát zamítl tři ze čtyř Klausových návrhů na nové ústavní soudce, což vedlo ke sporům mezi Hradem a senátory. V *Minulém týdnu* pak označil Klaus postup senátorů za „naprosto skandální.“

V *Minulém týdnu* vydání č. 34 Ivan Lamper píše o Klausově hospitalizaci z důvodu dehydratace. O dvě čísla později, ve vydání 36, informuje, že Klaus už zamítl 200 žádostí o milost.

Václav Klaus se objevil na titulní straně vydání č. 37. Pod titulkem *Čekání na Klausovu milost* byl vyobrazený dopis určený prezidentovi se známkou s jeho portrétem. Uvnitř čísla šéfredaktor Tomáš Němeček v článku *Klausovy nemilosti* rozebírá možnosti, proč prezident neuděluje žádné milosti. Jan Spurný přidává text *Čekání na milost*, kde srovnává postup v udělování milostí Václava Havla a Václava Klause.

V č. 39 Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše, že Klaus odletěl na soukromou návštěvu Texasu. V dalším čísle informuje o tom, že poslal do Poslanecké sněmovny přiznání svých příjmů.

Lenka Zlámalová a Erik Tabery v č. 42 napsali text *Klaus a Cato* – prezident promluví v Cato Institute, washingtonském centru politického konzervatismu a ekonomického liberalismu o tom, jak je podle něj Evropská unie špatná. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* informuje o křtu nového alba Lucie Bílé, při kterém asistoval Václav Klaus.

Ivan Lamper v *Minulém týdnu* o prezidentu píše i v dalším vydání, a to, že komunisté a Václav Klaus se odmítli zúčastnit slavnostního předávání ocenění Václavu Havlovi. *Minulý týden* vydání č. 46 přináší informaci o tom, že Klaus navštívil Rusko a prý to znamená novou éru vzájemných vztahů. V dalším čísle se čtenář dovídá, že Klaus odmítl reagovat na stížnost BBC, že jsou v České republice diskriminováni Romové. V č. 49 pak zase, že Klaus vetoval zákon o zvýšení zdravotního pojistného pro živnostníky, a v č. 50, že prezident odvolal kuvajtskou velvyslankyni Janu Hybáškovou za to, že kritizovala rozhodnutí vlády stáhnout polní nemocnici z Iráku.

Poslední vydání roku 2003, č. 52, se tehdejšímu prezidentovi věnuje dvakrát. Nejprve Erik Tabery v textu *Za námi úspěch, vpředu naděje* shrnuje politiku uplynulého roku, Václava Klause zmíní zejména v souvislosti s tím, co se mu nepodařilo. Poslední slovo má v *Minulém týdnu* Ivan Lamper, který informuje o Klausově plánované cestě do Číny.

První text roku 2004 napsal o Václavu Klausovi Erik Tabery a pojmenoval ho *Rozpuštěný Klaus*. Jednalo se o zhodnocení novoročního projevu Václava Klause, který byl podle Taberyho plytký, nudný a nezáživný, na druhou stranu ale chválí Klausovu snahu dodat lidem optimismus.

Erik Tabery je také autorem článku *Prezident tiché poslušnosti* ve vydání č. 7, který je zhodnocením Klausova prvního roku na Hradě – ještě prý příliš neukázal, ale také nepokazil, plány mu kazí omezené prezidentské pravomoci. V témže čísle je v *Minulém týdnu* poznámka, že Václav Klaus dostal jako služební byt dům zabavený českým Němcům. O prezidentovi je zmínka v *Minulém týdnu* i ve vydání č. 8, kde říká, proč si myslí, že je u občanů oblíbený.

Ve vydání č. 10 se ke slovu dostává šéfredaktor Tomáš Němeček s článkem *Dům, kde bydlí Klaus*. Píše o tom, jak Václav Klaus v rozhovoru pro MF Dnes použil pro EU metaforu domu, ve kterém by mezi námi a EU měly být zamykatelné dveře; Němeček tuto metaforu kritizuje a zlehčuje. Poslední krátká zmínka o Václavu Klausovi ve zkoumaném období byla v *Minulém týdnu* o tom, že prezident navštívil Brusel.

Týden

Časopis Týden psal o hlavě státu ze všech sledovaných týdeníků nejvíce – ve 38 číslech z 52 celkových. To je sice o jedno vydání méně než v Respektu, ale v součtu vyšlo o Václavu Klausovi více textů. Obálku časopisu ovládl Václav Klaus třikrát.

Poprvé se na titulní straně objevil hned v prvním zkoumaném čísle, kráčel po hradním nádvoří a fotografii doplňoval titulek *Všichni prezidentovi muži*. Šéfredaktor Dalibor Balšínek v editoriale vyzdvihuje Klausovu snahu v inauguračním projevu zdůraznit sebevědomí, které má prezident předávat občanům a snahu hájit zájmy naší země. *Fotografií týdne* byl prázdný stupínek, ze kterého Václav Klaus promluvil po inauguraci k občanům – na rozdíl od všech předešlých prezidentů, kteří mluvili z balkonu. Marek Stoniš ve své kritické glose *Klaus: Šířit dobrou náladu* kritizuje, že prezident sice říká, že chce šířit dobrou náladu, ale sám se tím příliš neřídí. Martin Fendrych ve fejetonu *Vděčný Schwarz* polemizuje s tím, „čí“ je Václav Klaus prezident. Nejdelší prezidentský článek tohoto vydání *Lidé od prezidenta – Kdo bude ovlivňovat Klausovo rozhodování* sepsalo duo Krystyna Wanatowiczová a Lucie Tvarůžková. Představují v něm spolupracovníky Václava Klause, který si prý vybírá jen společníky, již s ním souhlasí. Další text sepsal Miroslav Korecký a nese název *Za tatíčka Klause*.

Je to popis inaugurace a dnů, které jí předcházely, polemika, zda bude Klaus opravdu tak lidovým prezidentem, jak slibuje. Kritický článek *Tajně zvolený Klaus vede zdechlého lva na Hrad* napsal Martin Fendrych a jde o kritiku toho, že Klause v tajném hlasování zvolili mimo jiné komunisté. Jiří Stránský ve svém sloupku popřál Václavu Klausovi hodně štěstí v prezidentské funkci. Poslední prezidentský článek v tomto vydání napsal ve své rubrice *Sedm dní, které otřásly Janem Krausem* Jan Kraus. Ten prý zprvu věřil, že bude Klaus dobrým prezidentem, ale hned po zvolení u něj převládla spíše skepse.

Vydání č. 13 obohatil o článek *Profesor Štůra – Prezident Klaus poprvé vystrčil dráčky na vládu* Jan Mates, který rozebírá, že Václav Klaus se ihned po svém zvolení začal vměšovat do vládních záležitostí. Druhý text sepsal Jiří Peňás. Jmenuje se *Stará a ještě starší strašidla* a reaguje na Klausův výrok, že bychom se neměli neustále hrabat v 90. letech. Podle Peňáse se ale debatuje jen mezi těmi, kdo neuctívají zákony a souhlasí s korupcí a s novým prezidentem se podle něj mohou vrátit komunisté a další zlotřilci.

V dalším čísle Miroslav Motejlek v textech o České republice krátce informuje, že nejpozději v květnu bude mít Václav Klaus svou známku v hodnotě 6,40 Kč.

V *Glosáři* ve vydání č. 15 Martin Fendrych komentuje výrok Ladislava Jakla, že Václav Klaus bude na Hradě trávit mnohem více času, než jeho předchůdce, a ptá se, zda by se proto neměly zavést píchačky.

Glosář v dalším čísle Týdne napsal Jiří Peňás a informuje, že Klaus v Berlíně mluvil o tom, že se ČR nepřipojí k velmocem ve válce v Iráku, protože má vlastní velmocenskou pozici – nikdo ale neví přesně jakou. Miroslav Korecký přidává článek *Vilu obsadit, pohov!* týkající se faktu, že prezident má bydlet v domě půjčeném od armády, kde ale už někdo bydlí.

Do vydání č. 17 napsal Martin Fendrych napůl smyšlenou glosu *Klaus: Falesny a prazdny Simit*. Řecký premiér Kostas Simitis totiž omylem oslovil na summitu EU Klause „Vladimíre Špidlo“, což ho rozlítlo. David Steiner přispěl článkem *Uražený Klaus – Doplně si znalosti, vzkázali prezidentovi z vlády*, kde rozebírá, že Vladimír Špidla o prezidentovi řekl, že nemá dostatečné znalosti o Evropské unii, a ten si ho za to pozval na kobereček.

Editorial vydání č. 18 věnoval Dalibor Balšínek Václavu Klausovi, napsal o něm, že se chová jako ješitný malicherný dědek. Jiří Peňás udělil prezidentovi *Despekt* za to, že kvůli tomu, že nemá rád týdeník *Respekt*, zakázal na Hradě jejich

hudební festival Respect. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* informuje, že Klaus vyhlásil referendum o vstupu do Evropské unie. Miroslav Motejlek v *Postřezích* uvedl, že prezident chtěl vládě pomoci s reformou veřejných financí. Martin Fendrych napsal text *Klaus má novou vizi: zůstat prezidentem*, kde píše, že Václav Klaus se dává na populismus, aby se zalíbil občanům, protože si chce zajistit jejich podporu i pro další prezidentské období. Posledním příspěvkem v tomto čísle je kreslený vtíp Martina Velíška, kde dítě – Václav Klaus na pískovišti rozdupává bábovičky dítěti – Cyrilu Svobodovi.

Martin Fendrych v *Glosáři* v č. 19 informuje o tom, že známky s Klausem se opozdí – musí se totiž předělat, protože se na nich sám sobě nelíbil. Miroslav Motejlek si v *Postřezích* všímá, že Klaus pozval k jednání do Lán Miroslava Grebeníčka. Martin Velíšek do tohoto vydání nakreslil další vtíp – Václav Klaus jako kocour chytá krysy. Ondřej Neumann si v článku *Antikomoklaus* všímá, že prezident odsuzuje antikomunismus jako prázdnou filosofii, přitom sám mluví o jakémsi antiklausismu proti své osobě.

V čísle 20 Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* píše, že důvěra v prezidenta stoupá, zatímco v premiéra klesá. David Steiner kritizuje prosazování Klausových vlastních názorů v zahraniční politice přesto, že nejsou v souladu s vládním postojem, čímž vyvolává rozmíšky mezi Hradem a vládou v textu *Utržený Klaus*. Martin Fendrych v článku *Václav + Zuzka = <3* kritizuje, že prezident v souladu s názorem místopředsedkyně KSČM Zuzky Rujbrové nechce na českém území americké vojáky.

Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* v č. 21 píše, že premiér Vladimír Špidla požádal Klause, aby vyhlásil referendum o vstupu ČR do Evropské unie. Václav Klaus zase vetoval Sněmovně zákon o zoologických zahradách.

Ve vydání č. 23 Martin Fendrych v *Glosáři* informuje o Klausově návštěvě výroby autobusů Karosa. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* píše, že poslanci přehlasovali Klausovo veto zákona o zoologických zahradách. Miroslav Motejlek si v rubrice *Postřehy* všímá, že se prezident sešel s velvyslancem Číny, který ho pozval na státní návštěvu.

V čísle 25 Martin Fendrych glosuje prvních 100 dnů prezidentství Václava Klause článkem *Klaus: Hektakáda dobré nálady*.

V dalším čísle píše o prezidentovi opět Martin Fendrych, tentokrát v článku *ČREU* srovnává postoj Václava Klause a Václava Havla k Evropské unii.

Do vydání č. 28 napsal Marek Stoniš vymyšlený fejeton k otevírání královských klenotů. Prezident a jeho spolupracovníci si s nimi prý hráli a dělali hlouposti.

V čísle 29 byl fotografií týdne Václav Klaus hrající v Karlových Varech golf.

Šéfredaktor Dalibor Balšínek v editorialech ke 30. vydání píše o schůzkách, které dělá prezident v Lánech, ale nechce, aby se o nich psalo. Martin Fendrych v textu *Klaus: Figaro sem, Figaro tam* kriticky glosuje návštěvu Václava Klause v Paříži, kde se urazil na reportérku za její nepříjemné otázky a navrhl místo eura zavést české koruny. Daniel Steiner zase v krátkém článku *Daně jen v podhradí* informuje, že prezident poslancům vrátil zákon o zvýšení DPH. Miroslav Korecký v komentáři *Hradní sloni v porcelánu* kritizuje postoj Hradu k médiím a chování prezidenta při rozhovorech. Martin Fendrych ještě jednou v textu *Česká nabídka světu* kritizuje Klausovo chování ve Francii a připomíná, že kvůli takovému vystupování zahraniční politici berou často vážněji premiéra Špidlu než Václava Klause.

Miroslav Korecký do č. 31 přispěl článkem *Pozor, zlý Klaus*, kde píše, že se prezident nedokáže vyrovnat s tím, že se na jeho zvolení podíleli komunisté a jakoukoliv kritiku s tím související si bere příliš osobně. Jan Mates v textu *Václav Klaus se musí začít šetřit* přináší zprávu o zdravotním stavu prezidenta, který musel být dvakrát hospitalizován.

David Steiner si v článku *Nežádoucí Klaus* z čísla 32 všímá, že poté, co byl Vladimír Špidla vyjednávat v USA, udělala pro něj ambasáda uvítací večírek, ale nikoho z Hradu nepozvala.

Jan Kraus ve své rubrice *Sedm dní, které otřásl Janem Krausem* ve vydání č. 33 kritizuje rozhazovačnost Klausova hradního týmu a zmatenost informací, které poskytují veřejnosti.

Fotografií týdne byl v čísle 34 Václav Klaus právě propuštěný z nemocnice. Přesto, že byl dvakrát hospitalizován a uvažuje se o jeho osobním lékaři, Hrad tvrdí, že je zcela zdrav. Právě otázku osobního lékaře a nejasnosti kolem Klausova zdraví v článku *Doktor pro prezidenta* rozebírá Kateřina Svobodová.

Ve vydání č. 35 Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* píše, že Klaus ještě nejmenoval ústavní soudkyni Dagmar Lastoveckou – jednak kvůli dovoleným, jednak aby dal najevo váhu svého rozhodnutí.

Miroslav Motejlek v *Postřezích* ve 39. vydání upozorňuje na přátelství Václava Klause s Alexandrem Rebjonkem, majitelem karlovarského hotelu Imperial.

Portrét Václava Klause se objevil na obálce vydání č. 40 s titulkem *Klausův boj – Jde od porážky k porážce a chce to změnit*. Daniel Deyl v *Glosáři* píše o tom, že Václav Klaus získal v USA cenu Křišťálového orla a hradní tým to nyní prezentuje jako významné ocenění, kterým ale není. Miroslav Korecký v rozsáhlém článku *Klausův boj* analyzuje prvních šest měsíců Václava Klause jako prezidenta. Martin Fendrych si zase v komentáři *Kdo nejvíc touží svrhnout vládu* všímá slabé vlády i slabého prezidenta.

Martin Fendrych v *Glosáři* v č. 41 příkře odsoudil Václava Klause za to, že jako první prezident po 27 letech navštívil čínskou ambasádu a poklonil se památce Mao Ce-tunga. Miroslav Korecký a David Steiner si zase v *Zápisníku z Malé Strany* všímají, že když Klaus poprvé navštívil jednání parlamentu, zrovna vypadly pojistky. David Steiner pak v článku *Výlet do Říma* komentuje prezidentovo prohlášení, že do Říma na konferenci EU posílá Stanislava Grosse – podle pořadatelů ale Klaus nebyl vůbec pozván.

David Steiner píše o Václavu Klausovi i v čísle 41. Prezident se objevil v reklamě na lyže a autor si klade otázku, zda je to správně. Miroslav Motejlek v *Postřezích* konstatuje, že ani letos nezískal Václav Klaus od nikoho žádnou cenu za ekonomii.

Martin Fendrych ve vydání č. 44 glosuje, že Václav Klaus bude poprvé rozdávat ocenění. On sám ale nikdy žádné nedostal, podle autora je odmítl, protože se mu nehodila k obleku.

V dalším čísle Martin Fendrych v článku *Klaus přibrzdil* představuje oceněné osobnosti a srovnává je s lidmi, které dříve ocenil Václav Havel. Jan Kraus ve své rubrice *Sedm dní, které otřásly Janem Krausem* kritizuje prezidenta za to, že nabádá občany k dobré náladě, protože mu to připomíná komunismus.

Miroslav Korecký si v *Zápisníku z Malé Strany* v č. 46 všímá chyby, které se Václav Klaus dopustil při projevu ke generálům – zaměnil visegrádkou čtyřku za varšavskou. Martin Fendrych ve svém článku *Klaus dal Rusům rozhrěšení* chválí postup prezidenta vůči Rusku, že s ním komunikuje jako s partnerem. Martin Velíšek přidává k tomuto tématu kresbu, na které dostává Klaus medaili od ruského prezidenta Vladimira Putina.

V čísle 48 Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* informuje, že prezident poslal svému rakouskému protějšku přání k brzkému uzdravení. Jan Kraus v *Sedmi dnech, které otřásly Janem Krausem* kritizuje populismus Václava Klause a znevažování role disentu za komunismu, kterého se podle něj dopouští. Věty Václava

Klausa o ekologii, kritice elitářské morálky a nedostatku demokracie se staly *Výroky týdne*.

Miroslav Korecký v čísle 49 napsala článek *Klaus testuje „sto jedničku“* – prezident vetoval dva zákony vládního reformního balíčku aby zjistil, jestli má ČSSD stále většinu ve Sněmovně.

Václav Klaus se objevil na titulní straně č. 50, jak se líbá s Václavem Havlem. Šlo ale jen o upoutávku na článek o fotomontážích. Martin Fendrych v článku *Nežáci* píše o kritice, kterou prezident ve Švédsku vyslovil směrem k předsedovi tamního zahraničního výboru parlamentu Urbanu Ahlinovi, který označil Českou republiku za dobré žáky EU; Klaus mu oponoval, že žádní žáci nejsme.

Michal Musil v *Glosáři* vydání č. 51 píše, že se prezident rozhodl udělit pět milostí, ale neřekne komu, aby se to dotyční nedozvěděli z médií. Miroslav Korecký věnoval část článku *Karburátor Klaus, živnobankéř Špidla* o diplomových pracích českých politiků také závěrečné práci Václava Klause.

Václav Klaus je zmíněn i v prvním vydání *Týdne* roku 2004. Martin Fendrych ve sloupku hodnotí Klausův rok 2003 a kritizuje, že se pod jeho vládou bude Česká republika posouvat od evropského smýšlení k čecháčkovství. Martin Weiss Václava Klause v článku *Muži a ženy roku 2003* zařadil mezi nejvýraznější osobnosti. Miroslav Motejlek v informacích o České republice píše, že prezident začal nosit dvouřadé obleky.

Ondřej Neumann v editoriale k 2. vydání roku 2004 hodnotí Klausův novoroční projev a všímá si, že u něj stál místo tradičního sezení. Martin Fendrych projev glosuje v článku *Novoroční Klaus: Krleš, krleš*. Dále se projevem v textu *Klausův strach o svrchovanost* zabývá Petr Kočí, který v něm viděl příliš kritiky Evropské unie. Martin Fendrych se k projevu vrací ještě jednou, tentokrát vážněji v článku *Klaus: Patříme ke šťastnější části světa*. Martin Velíšek nakreslil vtip, ve kterém se Václav Klaus klube z vajíčka s nápisem CZ.

Do vydání č. 4 napsal Martin Fendrych krátký text o tom, že byl prezident lyžovat na Slovensku, s titulkem *Skizident*.

V 5. čísle je krátký redakční text *Klausovy drahé haléře*, který kritizuje, že Hrad šetří na nesmyslných věcech a utrácí tam, kde nemusí.

V dalším čísle Miroslav Korecký informuje v textu *Klaus, táta sedláků*, že prezident vetoval zákon o povinném vzdělání pro zemědělce.

Petr Skočdopole ve vydání č. 7 píše o Klausově kritice smlouvy s Vatikánem v textu *Husita Klaus vs. Katolík Svoboda*. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* přináší informaci, že se prezident stal nejoblíbenějším politikem v zemi – podporuje ho 69 % lidí. Martin Fendrych v článku *Klausova hlavní těžkost: Kdy ubrat plynu, neřící nic* rozebírá, díky čemu se Václav Klaus stal nejoblíbenějším politikem. Martin Velíšek zprávy doplňuje kresleným vtípem, kde Klaus na lyžích v oblíbenosti poráží Johanna Wolfganga von Goetha i Stanislava Grosse.

Miloš Zeman

Instinkt

Časopis *Instinkt* psal o Miloši Zemanovi nejméně ze sledovaných týdeníků. Během roku se mu redakce věnovala jen ve třech vydáních.

Poprvé byl ve vydání č. 11 *Citátem týdne* Zemanův výrok o tom, že mnoho českých autorů, byť se dobře prodávají, od něj nemůže čekat žádné státní vyznamenání, protože píše polobulvárně.

V čísle 12 Miloše Zemana zmiňuje v *Glosáři* Marek Stoniš. Kritizuje jeho cestu vrtulníkem do ostravských Vítkovic, aby tam na sjezdu ČSSD popřál hodně štěstí ve volbách, ačkoliv tvrdil, že chce být prezident všech.

Do třetice o prezidentu Zemanovi opět Marek Stoniš v *Glosáři* vydání č. 17, kde zmiňoval, že političtí vězni se rozhodli nepodávat návrhy na státní vyznamenání na protest proti jeho politice.

Reflex

Reflex psal o Miloši Zemanovi ve 43 vydáních z 52 a na obálce se ocitl šestkrát.

Několik textů o nově zvoleném prezidentovi bylo hned v prvním zkoumaném vydání č. 11. Fotografie Stanislava Krupaře v *Oku Reflexu* zobrazuje podepsaný prezidentský slib, ve kterém byla hrubka. Petr Kolář v *Politickém diáři* připomíná část Zemanova projevu, kde Zeman zmínil tři české nešvary: kmotrovskou mafii, nacionalisty a média – za poslední zmíněné mu přítomní zatleskali. Neúspěšný prezidentský kandidát Vladimír Dlouhý o několik stran dál srovnává Miloše Zemana a Silvia Berlusconiho v článku *Lid hledá ochránce*.

Ve vydání č. 14 mu Milan Tesař a Štěpán Mareš věnují díl *Zeleného Raoula*. Miloš Zeman při methanolové aféře oslepl, ale tajná organizace Bilderberg ho přesto nutí dělat prezidenta. Petr Kolář v *Politickém diáři* zmiňuje Zemanovu snahu udělat z Lívie Klausové velvyslankyni na Slovensku, o Klausově synovi Václavovi se mluvilo v souvislosti s postem ve Vídni.

V *Politickém diáři* č. 16 Petr Kolář píše, že Zeman začíná prosazovat své názory i tam, kde mu to podle zákonů nepřísluší, a přidává historku o tom, jak Zemanovi německá redaktorka nerozuměla a omylem ho ve svém článku místo ve Sportpropagu zaměstnala ve fitness centru. Dan Hrubý s Petrem Kolářem napsali článek *Když se Zeman chce stát Masarykem* o tom, že prezident chce obnovit tradici masarykovských pátečníků.

S vydáním č. 19 se změnil šéfredaktor Reflexu. Ivana Hamšíka nahradil Pavel Šafr a změnil se i způsob referování o Miloši Zemanovi. Ihned v č. 19 se objevil na titulní straně s buřty kolem krku, nahými děvčaty po boku a titulkem *Miloš Zeman je opilý mocí a jeho parta mění Českou republiku*. Pavel Šafr svůj editorial pojal jako otevřený dopis prezidentovi: ptá se, jak se má jeho zanícený palec, a pak ironicky glosuje, že chápe, proč Zeman nemá rád novináře, když se zabývají zbytečnostmi jako Zemanovými poradci, ústavním soudem či velvyslanci a nikdo nepíše o důležitých věcech, jako je třeba zanícený palec. *Zelený Raoul* Milana Tesaře a Štěpána Mareše je o Zemanově ranním rituálu, panáku alkoholu, kterého mu donese Bohuslav Sobotka. Petr Kolář s Petrem Holcem přidávají článek *Orgie Zemanových soudruhů*, ve kterém komentují současnou politickou situaci. Karel Pacner je autorem článku *Mám strach o tuto zemi*, kde kritizuje nedostatek kvalifikovaných lidí kolem Miloše Zemana, údajné spojení prezidenta se společností Lukoil, chystanou spolupráci ČSSD s KSČM a celkovou snahu prezidenta navyšovat svou moc. Posledním příspěvkem v tomto čísle je článek *Já prostě umím pít!* Petra Holce a Petra Koláře, v němž připomínají Zemanovy opilecké historky.

I editorial Pavla Šafra v č. 20 patří Miloši Zemanovi, glosuje, že se prezident opil na ruské ambasádě, než si šel prohlédnout královské klenoty a Hrad jeho kymácení pak označil za virózu. Tomu se věnuje i fotografie Jana Šibíka v *Oku Reflexu*, kde Miloš Zeman vchází do místnosti s klenoty a přidržuje se zdi; na dalších stránkách je fotoreportáž z této události s vymyšlenými citacemi prezidenta. Marek Stoniš je také autorem dvojstrany *Jak to viděli jinde + Prezidentský test na alkoholismus*, kde je přehled zpráv z jiných médií o Zemanově „viróze“ a test na alkoholismus pro čtenáře.

Bohumil Pečinka ve *Střetech dvou symbolů* komentuje způsoby spolupráce lidí kolem Miloše Zemana a Karla Schwarzenberga, přičemž se oba co nejvíce snaží odpoutat pozornost od zásadních věcí malichernostmi. Petr Kolář v *Politickém diáři* glosuje, že americký prezident Barack Obama sice umí Gangnam Style,¹³³ ale Miloš Zeman k tomu zvládá i Harlem Shake¹³⁴ a tanec svatého Víta.¹³⁵

Titulní strana vydání č. 21 opět patří Miloši Zemanovi. U titulku *Miloši, bojuj!* je fotografie prezidenta z profilu, kterému u úst visí šavle. Milan Tesař je autorem textu *Změny schopnosti řízení státu pod vlivem alkoholu*, kde píše, co už by raději prezident neměl dělat s určitou hladinou alkoholu v krvi.

Zelený Raoul Tomáše Baldýnského a Štěpána Mareše v č. 22 komentuje Zemanovo odmítnutí jmenovat Martina C. Putnu profesorem. Stejnému tématu se věnuje Jiří X. Doležal, který šel v reportáži *Můj hradní protest* demonstrovat na Hrad s cedulí „Lepší buzna než notor.“

Zelený Raoul v č. 23 vznikl pod taktovkou Milana Tesaře a Štěpána Mareše a je o kníru, který je ve skutečnosti čidlem, pomocí kterého Rusko řídí Václava Klause a později Miloše Zemana.

Komiks v č. 24 vytvořili Dan Hrubý a Štěpán Mareš a zabývá se prezidentskými psy, protože Zemanovi si právě pořídili zlatého retrievra – ten se prý hodí k dětem, slepcům a k alkoholikům.

Zelený Raoul č. 25 Tomáše Baldýnského a Štěpána Mareše si zase všímá, že mnoho českých politiků rádo pije – policie je všechny zavře a zemi nemá kdo řídit.

Bohumil Pečinka v č. 26 napsal rozbor Zemanova vládnutí *Zemanův pokus o převrat*. Prezident se podle něj vzhledl v poloprezidentském systému a snaží se vyrovnat Charlesu de Gaullovi. Je ale příliš egoistický a neuvědomuje si, že tím republice škodí.

Hlavní postavou obálky vydání č. 27 je znovu Miloš Zeman, tentokrát ho převlečeného za Fidela Castra doprovází titulek *Diktátor*. Pavel Šafr v editoriale kritizuje Miloše Zemana a říká, že nemůže se svým způsobem vládnutí příliš dlouho vydržet. Bohumil Pečinka v textu *Končí polistopadová republika* ukazuje na případu razie na vládě, jak lze snadno a rychle udělat státní převrat – následnou rezignaci Nečasovy vlády a jmenování Rusnokova kabinetu přirovnává autor k puči v roce 1948 a

¹³³ Tanec, který ve svém klipu k písni Gangnam Style použil jihokorejský umělec Psy, dostupné na <https://www.youtube.com/watch?v=9bZkp7q19f0> (cit. 8. 5. 2014).

¹³⁴ Druh tance, kdy nejdříve tančí jeden člověk a pak se zničehonic přidávají všichni kolem,

¹³⁵ Neurologická porucha, která se projevuje nekontrolovatelnými záškuby či krouživými pohyby.

bojí se o další vývoj republiky. Petr Kolář v *Politickém diáři* připomíná, že Zeman po svém zvolení slíbil, že se bude při zahraničních cestách chovat důstojně, ale při návštěvě Německa se reportérky zeptal, zda je tajnou agentkou Talibanu či Al-Kajdy a pozdravil ji „*Alláhu akbar*“.

Pavel Šafr v editorialech k číslu 28 kritizuje Rusnokovu vládu a uvádí důvody, proč je podle něj Zeman špatný prezident. V *Zeleném Raoulovi* Dana Hrubého a Štěpána Mareše má Miloš Zeman vlastní kuchařskou show, kde vaří noky – jeden velký ruský nok, Rusnok. Jan Jandourek udělal anketu mezi známými osobnostmi, zda myslí, že prezident ví, co dělá – většina je přesvědčená, že Zeman má naprosto jasný cíl, byť ne všichni s jeho postupy souhlasí.

Petr Kolář v *Politickém diáři* v č. 29 informuje o Zemanově prohlášení, že neměl žádné slovo při sestavování Rusnokovy vlády a že si premiér ministry vybral sám.

V *Zeleném Raoulovi* vydání č. 30 Tomáš Baldýnský a Štěpán Mareš glosují, jak Zeman úkoluje Rusnokovu vládu, které mimo jiné jim nařídil přejmenovat květen na miloš; volby mají být 15. miloš, ale Zemanovi se to zdá moc brzo, tak mění miloš z května na prosinec. Petr Kolář v *Politickém diáři* píše, že Zeman údajně pověřil Hynka Kmoníčka vyjednáváním s Karolinou Peake, aby strana LIDEM dala důvěru Rusnokově vládě.

Reflex č. 31 přinesl rozhovor Pavla Šafra a Miroslava Cvrčka s Bohuslavem Sobotkou, se kterým mluví hlavně o tom, jak Zemanovo rozhodnutí jmenovat Rusnokovu vládu poškozuje ČSSD; Zeman prý vydírá politické strany tím, že jim nedává na výběr a požaduje automatickou podporu. Bohumil Pečinka v textu *Pan nezastavitelný* analyzuje Zemanovy voliče a prezidentovy silné stránky a konstatuje, že v podstatě nemá politického protivníka. Petr Placák v textu *Jaký by měl být český král* popisuje ideální vlastnosti českého krále, který by byl v podstatě pravým opakem Miloše Zemana.

V editorialech k č. 32 se Pavel Šafr zamýšlí nad výrokem lékaře Martina Holcáta, který řekl, že šest sklenic vína a tři panáky, které denně prezident vypije, není žádné zvláštní pití. Marek Stoniš v *Reflexáři* glosuje Zemanovu projížďku v nafukovacím člunu po rybníce v Novém Veselí; došly mu síly a na břeh ho musela odtáhnout ochranka. Připomíná také, že bývalý prezident Klaus a současný prezident Zeman se chystají na výstup na Sněžku – Klaus pěšky, Zeman autem. Psycholog Cyril Höschl ve svých *Listech* odpovídá na dotaz, jaký je jeho odborný názor na prezidenta; Höschl

odpovídá jen jako občan, nikoliv lékař, že je znepokojen a že doufá, že se všechny nejasnosti kolem prezidentových činů vysvětlí.

Dan Hrubý a Štěpán Mareš se v *Zeleném Raoulovi* ve vydání č. 33 věnují lékařskému konziliu Miloše Zemana – když ho lékaři prohlédli, zjistili, že je notorický blb. Text *Zavřete oči, přicházíme* Bohumila Pečinky se zabývá chystanými předčasnými volbami; Zeman podle autora chce slabou a roztržštěnou vládu, aby neomezovala jeho vliv. Marek Stoniš si v *Reflexáři* všímá, že prezident neposlouchá lékaře a i přes svůj zdravotní stav pořád pije alkohol. Jan Jandourek napsal reportáž *Zeman a Klaus na vrcholu* k výšlapu na Sněžku.

Pavel Šafr v editorialech k č. 34 komentuje, že Miloš Zeman jako první prezident přijal zástupce komunistického tisku, Haló novin. Tímto tématem se v *Reflexáři* zabývá Marek Stoniš.

I ve vydání č. 35 patří editorial prezidentovi – Pavel Šafr je přesvědčen, že Zeman ohrožuje demokracii a vypočítává, jakými způsoby prezident útočí na Ústavu. *Zelený Raoul* si vymýšlí, že Zeman je osamělý a aby se zabavil, pozve do Prahy své přátele Rusy, kteří cestou na Hrad stihnou zmasakrovat průvod homosexuálů Gay Pride. Marek Stoniš v *Reflexáři* informuje, že Miloš Zeman schválil kandidaturu svého kancléře Vratislava Mynáře do voleb za stranu SPOZ a „ochočil si“ Bohuslava Sobotku.

Dan Hrubý a Štěpán Mareš v *Zeleném Raoulovi* pro č. 36 píší, že přemnožení kancí vyhnali Zemana z Lán a ujali se vlády, ale lidé nepoznali žádný rozdíl.

Miloš Zeman se znovu objevuje na titulní straně Reflexu ve vydání č. 37, drží ceduli s nápisem „Zastavte mě!“ Pavel Šafr společně s Markem Stonišem napsali článek *Za pět minut dvanáct aneb Zastavme Miloše Zemana*, v němž kritizují, že přímá volba rozdělila zemi a prezident má pocit, že si může dělat co chce, apelují na voliče, aby v předčasných volbách volili správně.

V *Zeleném Raoulovi* v č. 39 Milan Tesař a Štěpán Mareš vymysleli, že si Miloš Zeman v České televizi vydobyl, že chce hrát v seriálu *Návštěvníci Centrální Mozek Lidstva* – museli to natočit tak, že si jen říká o alkohol. Marek Stoniš v *Reflexáři* informuje, že prezident chtěl promluvit k zaměstnancům kolínské automobilky TPCA, ale odmítli kvůli němu zastavit provoz.

Titulní stranu Reflexu č. 43 zdobí titulek *Mart'ané útočí na Českou republiku* a Miloš Zeman, Vojtěch Filip, Andrej Babiš, Tomio Okamura a Jana Bobošíková jsou tam vyobrazeni jako mimozemšťané. Pavel Šafr v editorialech říká, že moc v zemi přebírají tvorové, kteří pohrdají demokracií, a občané by se je měli naučit rozpoznávat – Miloš

Zeman je jedním z nich. Bohumil Pečinka v komentáři *Zeman opět jako silný hráč* píše, že prezident je možná jediný, kdo dokáže sestavit funkční vládu; volby totiž vyhrály nové strany a Zeman jim poskytuje prostor pro debatu. Marek Stoniš zase Miloše Zemana v *Reflexáři* zkritizoval, protože při návštěvě kutnohorské továrny na tabák řekl, že by lidé měli začít kouřit ve 27 letech, protože pak už nehrozí žádná zdravotní rizika.

Dan Hrubý, Milan Tesař, Tomáš Baldýnský a Štěpán Mareš v *Zeleném Raoulovi* v č. 44 říkají, že je Česko zkažené a že za to může Tomio Okamura, Miroslav Šlouf, Miloš Zeman a Andrej Babiš. Marek Stoniš v *Reflexáři* píše, že prezident rozdal vyznamenání a ocenil i bojovníka proti komunismu Pavla Wonku – ten podle autora neodmítl vyznamenání jen proto, že je mrtvý. Steve Fischer v glose *10 rad, které prezident Zeman mladým lidem ještě nedal* kritizuje, že Zeman doporučil počkat s kouřením do 27 let a vymýšlí další rady, které by lidem Zeman mohl dát: pít, jezdit rychle bez pásů, necvičit, jíst nezdravě, mít nechráněný sex, lhát nebo brát drogy.

Ve vydání č. 45 Marek Stoniš v *Reflexáři* informuje o Zemanově poraněném kolenu, které si zranil, když zakopl o koberec, který shrnul jeho pes. Miloš Zeman také získal dvakrát *Never more* od Luďka Staňka a Viktora Janiše za předávání státních vyznamenání – pozval totiž jen vybrané publikum a mnoho lidí mu raději odřeklo účast.

Zeleného Raoula v č. 46 vytvořili Dan Hrubý, Milan Tesař, Tomáš Baldýnský a Štěpán Mareš a konspirují v něm, jak mohl prezident přijít ke zranění kolene. Dvoustrana s titulkem *Václav nebo Miloš?* uvozuje článek Dana Hrubého kritizující způsob, jakým Miloš Zeman vede republiku.

V *Reflexáři* č. 47 Marek Stoniš informuje, že se prezident po svém zranění už cítí lépe a předal Vladimíru Remkovi pověřovací listinu k velvyslanectví v Rusku. V č. 48 píše, že Miloše Zemana v Lánech navštívil Sobotka, ale neví se, o čem spolu mluvili. Na to navazuje zprávou v č. 49, že podle Hynka Kmoníčka mezi prezidentem a Bohuslavem Sobotkou roste důvěra. V č. 50 pak píše, že Miloš Zeman chce zasahovat do sestavování vlády, a také informuje, že Zemanův novoroční projev bude už 26. prosince.

Poslední vydání Reflexu roku 2003, č. 51/52, mělo na obálce portrét prezidenta v čepici Santa Clause a se sklenicí vína v ruce. Pavel Šafr v editorialeu píše, že Miloš Zeman je zlý a negativní člověk. Bohumil Pečinka v článku *Konec Zemanovy republiky* říká, že prezident byl po volbách odsunut na vedlejší kolej a říká, že prezidenta oslabilo, když se odstříhl od Miroslava Šloufa. Nakonec Marek Stoniš přináší fiktivní přepis

novoročního projevu, při kterém prezident neustále pije a kouří a celý tým je tam jen proto, aby mu doléval a připaloval cigarety.

První vydání roku 2004 také přináší prvního *Zeleného Raoula* s Milošem Zemanem: prezident chce vládu odborníků, zkouší proto navržené ministry ze znalostí v jejich resortu. Marek Stoniš v *Reflexáři* informuje, že Zeman daroval Miroslavu Kalouskovi k narozeninám svůj portrét.

Do vydání č. 3 napsal Bohumil Pečinka kritický článek *Hra s mocí a o moc*, kde hodnotí rok od Zemanova zvolení prezidentem, během kterého podle autora nedokázal zajistit fungující hradní aparát a stará se jen sám o sebe. Marek Stoniš v *Reflexáři* píše, že Miloš Zeman pochválil plány nové vlády, ale neví, kde na to chtějí ministři vzít peníze.

Dan Hrubý, Milan Tesař, Tomáš Baldýnský a Štěpán Mareš v *Zeleném Raoulovi* v č. 4 nakreslili komiks, kde Zeman předstírá, že je český prezident, a obdaruje medailí Stropnického, který zase předstírá, že je ministr obrany. Dan Hrubý a Marek Stoniš v rozsáhlém článku *Když prezident přichází, samo slunce vychází!* připomínají Zemanovy chyby, jichž se dopustil během roku od svého zvolení.

Zelený Raoul v 5. čísle Reflexu reaguje na začínající zimní olympijské hry v ruském Soči; Zeman tam jel najít novou lásku, ale bohužel se zamiloval do černé vdovy (sebevražedné muslimky). V čísle 6 zase autoři vymysleli alternativní olympijské sporty českých politiků: Zemanův sport je pijatlon.

V č. 7 se v *Zeleném Raoulovi* nechal Miloš Zeman inspirovat některými věcmi v Soči a zavádí v České republice společné záchody a nechává střílet toulavé psy. Marek Stoniš v *Reflexáři* glosuje prohlášení Miloše Zemana, že pokaždé, když něco dělá, tak vehementně – podle Stoniše tak i mává vlajkou na olympiádě.

Do vydání č. 9 si Steve Fischer vymyslel fejeton s titulkem *Pan prezident spadá ze starých zámeckých schodů* – Miloš Zeman ztratil rovnováhu a kutálel se, cestou nabral kancléře či prodavače suvenýrů, ale nikomu se naštěstí nic nestalo.

Ve vydání č. 10 se o Miloši Zemanovi psalo dvakrát. Nejprve Marek Stoniš v *Reflexáři* informoval o prezidentově výroku, že plave a cvičí. Poté společně s Milanem Tesařem napsali článek *Zeman, Gott i Bartošová do Springfieldu* o tom, jak by vypadaly české osobnosti, kdyby se ocitly v seriálu Simpsonovi; konkrétně Miloš Zeman do Springfieldu jezdí na chatu, objímá stromy a Homer Simpson ho obdivuje za to, jak pije.

Respekt

Miloš Zeman se ve sledovaném období v časopise Respekt objevil v 38 vydáních z 52. Na obálce byla jeho kresba šestkrát.

Hned v prvním čísle sledovaného období uvedla redakce inauguraci prezidenta jako jednu z *Deseti českých zpráv, které by vás neměly minout*. Dále šéfredaktor Erik Tabery píše, že Respekt dříve uvedl, že Zeman může jen příjemně překvapit, ale po jeho inauguračním projevu to už není tak jisté. Ivana Svobodová přímo z inaugurace udělala reportáž *Prezident zezadu*, protože všichni stáli vzadu, na dobrá místa směli jen členové SPOZ a příznivci, což rozesmutnilo některé Zemanovy fanoušky. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše, že se Miloš Zeman dostavil na inauguraci v kravatě s ruskou trikolórou.

V čísle 12 napsal Martin Bútora kritiku *Kdo je tady deviant*, kde hodnotí Zemanův inaugurační projev a objasňuje původní význam sousloví „pozitivní deviant“ a „negativní deviant“.

Ve vydání č. 14 se Miloš Zeman opět dostal mezi *Deset českých zpráv, které by vás neměly minout*, tentokrát kvůli nápadu jmenovat Lívii Klausovou velvyslankyní v Bratislavě. Tomuto tématu se také v textu *Livia jako zástěrka* věnuje Ondřej Kudrna, který píše, že Zeman tento návrh podal pravděpodobně jako odměnu za to, že ho Lívie Klausová podporovala při prezidentské kampani, a připomíná, že Miloš Zeman s tehdejším ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem mají spory i o jiné velvyslance.

V *Deseti českých zprávách, které by vás neměly minout*, se prezident ocitá i ve vydání č. 15 kvůli tomu, že vyvěsil na Hradě vlajku Evropské unie. V *Minulém týdnu* Ivan Lamper uvádí, že Zemanova prezidentská kampaň byla nejdražší ze všech kandidátů, stála 37 milionů korun.

V čísle 16 redakce článkem *Zahraniční politika v klinči* upozorňuje na neshody prezidenta a ministra zahraničí, což poškozují českou zahraniční politiku; říkají, že Karel Schwarzenberg by měl ustoupit požadavkům prezidenta.

Ivan Lamper v *Minulém týdnu* č. 17 informuje, že Hrad oznámil, že prezident v květnu po pěti letech vystaví korunovační klenoty.

Do *Deseti českých zpráv, které by vás neměly minout* dvojčísla 18/19 se Miloš Zeman dostal se svým výrokiem, že vysídlení Němců byl mírnější postih, než kdyby jim všem dali trest smrti. Tomáš Lindner dále v článku *Spravedlnost podle Zemana* říká, že

tímto výrokem ukázal, že nemá žádný respekt a úctu. V *Minulém týdnu* Ivan Lamper ještě jednou informuje o prezidentově výroku ohledně sudetských Němců.

Poprvé se na obálce Respektu Miloš Zeman objevil ve vydání č. 20. Vedle titulku *Alkohol v politice* byla kresba jeho tváře v podnapilém stavu, v ruce držel sklenici se šumivými tabletami. Erik Tabery v editoriale píše, že lidem nevadí, když politik pije nebo jezdí rychle, protože to často dělají také, přesto by se Zemanova „viróza“ neměla brát na lehkou váhu. Erik Tabery přidává ještě článek *Zemanova sféra vlivu*, kde říká, že už není jen levice a pravice, přidal se ještě vztah k Zemanovi. Ondřej Kudrna a Pavel Třešňák napsali článek *Na tahu s prezidentem*, kde popisují Zemanovy alkoholové eskapády; také podle nich není spravedlivé, že nikdo kromě prezidenta nesmí v práci pít a převypravují historky o tom, jak je Zeman nepříjemný, když nemá „hladinku“; prezident podle nich dává špatný příklad. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše, že Miloš Zeman položil u budovy Českého rozhlasu květiny k památníku obětí Pražského povstání a prohlásil, že dnes jsou v Česku lidé ponižováni stejně jako kdysi za nacistů.

V č. 21 redakce opět Miloše Zemana zařadila mezi *Deset českých zpráv, které by vás neměly minout*; prezident podle Respektu rozehrál mocenskou hru, když odmítl jmenovat profesorem Martina C. Putnu s tím, že důvod řekne až u případného soudu. Lucie Kavanová k tomuto tématu udělala anketu mezi odbornou veřejností. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše, že prezident už odboural z krve virózu chycenou na ruské ambasádě.

V dalším vydání *Deseti českých zpráv, které by vás neměly minout* Respekt informuje, že Putna profesorem bude, nicméně kritika Zemana pokračuje.

David Storch napsal do vydání č. 23 komentář *Proč nepůjdu na profesorskou promoci*, kde vysvětluje, že prezident odmítnutím jmenovat Martina C. Putnu posouvá jmenování profesorů z ceremoniální roviny do roviny osobní a to není dobře.

Deset českých zpráv, které by vás neměly minout v č. 24 informují, že se prezidentovi nelíbila Schwarzenbergova kritika azerbajdžánské vlády, pozval proto na Hrad jejich velvyslance a pochválil vzájemné vztahy. Ondřej Kudrna přidává text *Byznys velvyslankyně pro byznys*, v němž popisuje, že navenek se Zeman se Schwarzenbergem dál hádají o velvyslance, ale ve skutečnosti už vyjednávají.

Mezi *Deseti českými zprávami, které by vás neměly minout* v č. 25 se objevilo, že Miloš Zeman jmenoval 58 profesorů, sedm se ceremonie nezúčastnilo, aby vyjádřili podporu Martinu C. Putnovi.

V čísle 27 se prezident opět ocitá na titulní straně, tentokrát s titulkem *Já* (v hlavě *Miloše Zemana*). Erik Tabery k tomu v editorialech vysvětluje, že titul *Já* úplně stačí, neboť prezident se podle něj ničím jiným neřídí. Tomu se věnuje i redakční článek *Já, vláda*, pojednávající tom, že Zeman jmenováním Rusnokovy vlády obchází poslance i zákony, a cítí, že je čím dál silnější; politické strany by se proto měly dohodnout na společném postupu proti prezidentovi. Na toto téma navazuje Ivana Svobodová v textu *Prezidentova kouzla*, ve kterém říká, že Zeman chce ve vládě Stranu práv občanů ZEMANOVCE, aby se zviditelnili a získali dost hlasů v dalších parlamentních volbách. Jan Macháček pro změnu v komentáři *Promarněná příležitost* komentuje prezidentův proslov na Humboldtově univerzitě v Berlíně o EU, ve kterém bohužel moc neřekl. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* připomněl, že prezident jmenoval premiérem Jiřího Rusnoka.

Potřetí se prezident objevil na obálce vydání č. 29, tentokrát společně s Miroslavem Kalouskem a titulkem *Kalousek vs. Zeman*. Do *Deseti českých zpráv, které by vás neměly minout* redakce zařadila informaci, že Miloš Zeman jmenoval Rusnokovu úřednickou vládu. Marek Švehla do vydání přispěl článkem *Kalousek proti Zemanovi*, kde píše zejména o kritice, kterou bývalý ministr financí zahrnuje prezidenta. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* ještě jednou píše, že prezident jmenoval úřednickou vládu.

Jan Macháček napsal do č. 30 článek *Zemanomie a Zemanomika* o prezidentově ekonomickém smýšlení, které podle autora není zlé – horší je to, když se prezident pokouší teorii převést do praxe.

Do vydání č. 31 Silvie Lauder napsala kritickou glosu *Potápění s Milošem* o tom, že Zeman naplánoval vyjednávání o podpoře pro Rusnoka na dobu, kdy je mnoho poslanců na dovolené. Jan Macháček přidává text *Tah Fischerem*, v němž popisuje, jak by Zeman mohl naoko ustupovat poslancům, co se týká jmenování Rusnokovy vlády.

Ivan Lamper ve vydání č. 32 v *Minulém týdnu* píše, že Hrad oznámil, že má prezident cukrovku. V čísle 34 glosuje, že se prezident v rámci své snahy o zdravější životní styl nechal vyvézt na Sněžku, kde si v nekuřácké hospodě dal pivo a vykouřil půl krabičky cigaret.

Ve vydání č. 36 chválí Jan Macháček Miloše Zemana v článku *Zemanovy ideje*, líbí se mu jeho proevropskost či plány pro investiční politiku. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* informuje, že Miloš Zeman oficiálně rozpustil sněmovnu.

Do čísla 42 Jan Macháček napsal glosu *Vivat Czechia*, reagující Zemanův výrok, že by chtěl, aby se Czech Republic přejmenovala na Czechia; autor navrhuje další možná jména pro naši zemi. Prezidentovu vůli „přejmenovat“ republiku připomíná v *Minulém týdnu* i Ivan Lamper.

Na obálce č. 43 se Miloš Zeman objevil znovu, společně s Bohuslavem Sobotkou a titulkem *Sobotka for premier* – uvnitř čísla ale žádný text o Miloši Zemanovi není, články se soustředí na politické strany a jejich pozice po předčasných volbách.

V čísle 44 se prezident znovu dostává do *Deseti českých zpráv, které by vás neměly minout*, tentokrát proto, že nepozval na předávání státních vyznamenání konané 28. října rektora Univerzity Karlovy Mikuláše Beka, který ho urazil, protože zakázal jeho přednášku z obavy před předvolební agitací.

Do *Deseti českých zpráv, které by vás neměly minout* v č. 45 se dostala citace Zemanova lékaře Martina Holcáta, který vysvětloval médiím, jak si prezident zranil koleno. Ondřej Kudrna a Ivana Svobodová napsali článek *Tah Haškem* o Zemanově povolební schůzce s místopředsedou ČSSD Michalem Haškem, Zdeňkem Škromachem, Jeronýmem Tejcem, Tomášem Zimolou a Milanem Chovancem, kterou všichni pak popírali a část sociálních demokratů chtěla sesadit předsedu Bohuslava Sobotku, což se nepovedlo. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* zmiňuje několik událostí, které se týkaly prezidenta: Zeman ocenil osobnosti při příležitosti 28. října; Hašek popíral schůzku se Zemanem; Zeman narazil do zdi a zranil si koleno.

Pátá obálka s Milošem Zemanem byla na vydání č. 46. U titulku *Kdo povede Česko* byla kresba Miloše Zemana, jak maluje bludiště. Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše, že Zemanův lékař Martin Holcát vyvrací domněnky, že byl prezident opilý, když si zranil koleno.

Ve vydání č. 47 redakce Respektu debatuje, zda skončila éra silného prezidenta Zemana; podle většinového názoru se již vyčerpal, ale nelze vyloučit, že se jeho síla zase vrátí. Mezi *Deseti českými zprávami, které by vás neměly minout* se objevila informace o návštěvě Bohuslava Sobotky u prezidenta, na které mluvili o programu vznikající koalice, Zeman slíbil Sobotku pověřit sestavením vlády.

Ivan Lamper v *Minulém týdnu* pro vydání č. 49 píše, že Miloš Zeman se po měsíci léčení zraněného kolene opět objevil na veřejnosti.

Číslo 50 v *Deseti českých zprávách, které by vás neměly minout* informuje o tom, že Miloš Zeman ztrácí důvěru občanů, v listopadu už mu věřilo jen 39 % lidí.

V posledním vydání roku 2003, č. 51/52 zveřejnil Respekt *10 událostí roku 2013, které si budete pamatovat*, mezi nimiž byly i dohry přímé volby prezidenta – soud rozhodl, že Zeman před přímou volbou lhal a choval se nemorálně, ale ne natolik, aby to ovlivnilo výsledek volby.

V prvním čísle roku 2004 se v *Deseti českých zprávách, které by vás neměly minout* čtenář dočte, že Miloš Zeman jmenuje bývalého premiéra Jiřího Rusnoka do rady České národní banky. Silvie Lauder přidává text *Profesoři musí čekat*, v němž píše, že prezident zbytečně protahuje jmenování profesorů, ačkoliv pro univerzity to má zásadní význam. Ivan Lamper mezi nejdůležitějšími událostmi *Minulém roku* připomíná, že prezidentem v přímé volbě se stal Miloš Zeman.

Do 2. vydání napsala redakce článek *Sobotka si věří* o tom, že Bohuslav Sobotka jde k Zemanovi dojednat vládu; autoři doufají, že Zeman nerozehraje další mocenskou hru.

Vydání č. 3 přináší článek *Máme vládu!*, v němž redakce odhaduje, jak se prezident zachová, neví se, kdy a zda vůbec jmenuje ministry, které mu navrhl Bohuslav Sobotka.

V *Deseti českých zprávách, které by vás neměly minout* č. 4 redakce informuje, že Miloš Zeman jmenoval Bohuslava Sobotku premiérem. Jan Macháček v článku *Náš vzor Slovensko* předpovídá zahraniční politiku nové vlády a píše, že Miloš Zeman už nechce jezdit do Bruselu, protože tam narazil na velké kulturní rozdíly.

Vydání č. 5 v *Deseti českých zprávách, které by vás neměly minout* přináší zprávu, že prezident jmenuje vládu Bohuslava Sobotky. O tom, že se Miloš Zeman začal scházet s kandidáty na ministry píše v *Minulém týdnu* i Ivan Lamper.

Naposledy se na titulní straně prezident objevil v čísle 6 roku 2004 s titulkem *Konec všemocného Zemana*. V *Deseti českých zprávách, které by vás neměly minout*, je informace o jmenování Sobotkovy vlády prezidentem, který Sobotkovi při jmenování spílal za chyby v dopise. Redakční článek *Konec všemocného Zemana* navazuje na titulní stranu; poslední rok se všichni báli silného prezidenta, Respekt vypisuje jeho chyby a říká, že cenou, kterou za ně platí je nízká podpora občanů (40 %). Jmenování Sobotkovy vlády ještě jednou připomíná Ivan Lamper v *Minulém týdnu*.

Deset českých zpráv, které by vás neměly minout ve vydání č. 8 zahrnuje informaci o tom, že Miloš Zeman po čtyřech měsících čekání podepíše profesorské dekry a jmenuje profesory.

Ve vydání č. 9 Ivan Lamper v *Minulém týdnu* píše, že prezident se ohradil proti privatizaci Budvaru, aby nedošlo ke snížení kvality jeho výrobků.

Poslední sledované vydání, č. 10 roku 2014 zahrnuje také poslední zprávu o Miloši Zemanovi – v *Deseti českých zprávách, které by vás neměly minout*, je informace o tom, jak se prezident odvděčuje věrným exministrům Rusnokovy vlády: Jana Kohouta a Jiřího Ciencialu zaměstnal na Úřadu vlády, jemu samotnému radí Vlastimil Píček a Marie Benešová.

Týden

Časopis Týden stejně jako u Václava Klause o Miloši Zemanovi referoval velmi často, redakce o něm psala ve 37 z 52 vydání. Na obálce se Miloš Zeman objevil čtyřikrát.

Poprvé o něm píše Vendula Kalhausová a Lucie Nekvasilová ve vydání č. 11 v textu *Zemanova pětiletko odstartovala*, který je zejména popisem inaugurace.

Ve vydání č. 12 Karolina Brožová a Martin Valeš v článku *Lidu blíže z vrtulníku* píše o návštěvě Miloše Zemana na ostravském sjezdu ČSSD. Zdeněk Šustr v rubrice *In media res* informuje o tom, že Syndikát novinářů poslal Zemanovi otevřený dopis, kde vyjádřil znepokojení nad jeho výpadem proti médiím v inauguračním projevu – prezident tam média společně s organizovaným zločinem a neonacisty označil za „ostrovy negativní deviace.“

Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* vydání č. 13 píše, že tehdejší premiér Petr Nečas zakázal prezidentovi kouřit v Poslanecké sněmovně.

V čísle 14 redakce v rubrice *Den za dnem* zmiňuje plán Miloše Zemana umístit Lívii Klausovou jako velvyslankyni do Bratislavy.

Ivan Motýl napsal do č. 15 článek *Zemanova čínská zeď*, v němž informuje, že Miloš Zeman opraňuje 112 let starý plán na stavbu kanálu Dunaj-Odra-Labe. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* zpravuje o tom, že prezident se stal nejoblíbenějším politikem v republice.

Ve vydání č. 17 má Jana Kalivodová článek *Zeman, šance pro Kajínka*, o tom, že prezident znovu studuje případ odsouzeného vraha a chce ho znovu prošetřit.

V čísle 18 Ivan Motýl napsal text *Zemana nechtějí ani v Novém Veselí* pojednávající o tom, že některé školy odmítly vyvěsit ve třídách portrét s prezidentem. Miroslav Korecký v analytickém článku *Mocnářem snadno a rychle* rozebírá, že Miloš

Zeman kvůli přímé volbě cítí větší legitimitu od občanů a chce mít větší vliv, než mu dovoluje Ústava.

Další posun v oblíbenosti prezidenta mezi občany zaznamenává redakce v č. 19 ve *Dni za dnem*, kdy Miloš Zeman předběhl v oblíbě Václava Klause, věří mu 61 procent lidí.

Martin Hekrdla v č. 20 rozebírá v článku *Zeman spatra a shora* prezidentův proslov ve Sněmovně, v němž se podle autora držel obvyklých témat a nenabídl nic nového.

Ve vydání č. 21 si redakce v *Týdnu ve světě* všímá reakcí světových médií na Zemanovu „virózu“ při vystavení korunovačních klenotů, například Rusové ho přirovnávají k Jelcinovi.

Editorial č. 22 šéfredaktor František Nachtigall věnoval prezidentově odmítnutí jmenovat Martina C. Putnu profesorem kvůli nevhodnému chování na homosexuálním průvodu, Nachtigall se Zemana zastává – profesorem by prý měl být člověk nejen vzdělaný, ale také morálně vyspělý.

Ve vydání č. 24 si redakce v rubrice *Den za dnem* všímá, že prezident odmítl zkonzultovat s premiérem Nečasem pomoc Hradní stráže při povodních.

Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* pro č. 25 připomíná výrok Miloše Zemana, který se přirovnal ke kuřákovi a pijanovi Churchillovi, a distancoval se od abstinenta Hitlera.

Poprvé se Miloš Zeman objevil na titulní straně dvojčísla 26/27, kde je fotografie prezidenta v křesle a k tomu titulek *Vše o mém zdraví: „Lékaři se mýlí...“* Uvnitř čísla František Nachtigall a Marek Příbil přinášejí rozhovor s prezidentem s titulkem *Játra mám zdravá*, kde s ním mluví o české politické situaci, Benešových dekretech, o kauze Nagyová, o pravomocech prezidenta, policii, ekonomické situaci ČR, prezidentství i o dobrovolných hasičích. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* ironicky glosuje, že se Miloš Zeman v letním horku na jednom z meetingů zpotil, ale prý nešlo o žádnou virózu.

V čísle 28 Lukáš Bek v *Zápisníku z Malé Strany* píše, že Zemanův kancléř Vratislav Mynář učí prezidenta urážet politiky a „rozdávat rány, které bolí“. Jaroslav Plesl v článku *Dva Zemani vládou všem* píše o tom, že státní zastupitelství pod vedením Pavla Zemana zničilo českou pravici; prezident prý s jejich pomocí chce přeskupit moc v republice a vyhovuje mu, že to vypadá jako boj proti korupci.

Den za dnem č. 29 přináší informaci, že podle výzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění je nejdůvěryhodnější institucí v republice ombudsman Pavel Varvařovský, druhou prezident Zeman. Lukáš Bek v *Zápisníku z Malé Strany* píše, že Miloš Zeman pohanil úlohu ústavních zvyklostí, o nichž řekl, že jsou „idiotské.“ Jaroslav Plesl přispěl článkem *Horký podzim na levici a Zemanovy hodinky*, v němž rozebral chování Miloše Zemana směrem k ČSSD – nemá totiž rád jejího předsedu Bohuslava Sobotku a dává mu to najevo, což je pro levici ošemetná situace.

Vydání č. 32 v *Týdnu ve světě* informuje, že lékaři Zemanovi zjistili cukrovku, ten musí držet dietu. Jaroslav Plesl přidává článek *Zemanova vláda na návštěvě Prahy*, ve kterém popisuje změny, které začala dělat Rusnokova vláda hned po svém jmenování bez jakékoliv legitimacy; prezident s nimi prý hraje odvážnou a nebezpečnou hru.

František Nachtigall Miloši Zemanovi věnoval editorial k vydání č. 33; Zeman promluvil k poslancům a řekl jim, že dokud Ivo Ištvan nedokončí vyšetřování v kauze Nagyová, nejmenuje žádnou vládu; Nachtigall kritizuje slabost politiků, kteří nedokázali prezidentovi oponovat. *Fotografií týdne* se stal Miloš Zeman v nafukovacím člunu s titulkem *Mořský vlk pod dohledem* a komentářem o tom, jak ho vozí ochranka po rybníce na Vysočině. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* píše o sblížení mezi prezidentem a místopředsedou ČSSD Michalem Haškem, zatímco předseda sociálních demokratů Bohuslav Sobotka je odsunut na vedlejší kolej. Miroslav Korecký napsal také článek *Opařené Česko za časů nefalšované zemanokracie* v němž kritizuje, že Miloš Zeman koncentruje svou moc díky Rusnokově vládě.

Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* pro vydání č. 35 informuje o prezidentově vyjádření, že vládu nemusí jmenovat hned; Zeman také přemluvil šéfa městského soudu v Praze, aby znovu kandidoval na post předsedy Ústavního soudu přesto, že návrh v Senátu neprošel.

V editoriale k č. 36 redakce píše, že podle zákulisních informací se prezident rozhodl po volbách nejmenovat premiérem Bohuslava Sobotku, ale Michala Haška; podle autorů je to tak ďábelský plán, že ho klidně mohl vymyslet Zeman. Tomuto tématu se v článku *Zemanův plán s Haškem* věnuje i Karolina Brožová; píše, že Zeman s Haškem dělají všechno proto, aby svrhli předsedu ČSSD Sobotku, Zeman mu totiž nemůže zapomenout, že pro něj nehlasoval v prezidentské volbě roku 2003.

Další obálku časopisu zdobí Miloš Zeman v čísle 37, tentokrát společně s Miroslavem Šloufem a titulkem *Příběh lásky a zrady*. Jejich vztahu se v článku *Jak Mirek dostal od Miloše kopačky* věnují Petr Kolář a Jaroslav Plesl. Lukáš Bek

v *Zápisníku z Malé Strany* píše, že strana SPOZ vyvěsila předvolební billboardy s obrázkem prezidenta; ten však vzkázal, aby lidé četli programy, ne plakáty.

Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* v č. 40 informuje, že Miloš Zeman zakázal SPOZ mít v čele pražské volební kandidátky Miroslava Šloufa.

Ve vydání č. 42 Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* informuje o první cestě Miloše Zemana na Blízký východ. Jaroslav Plesl v *Ekonomickém diáři* popisuje, že se chtěl Miloš Zeman při návštěvě Kolína podívat do automobilky, ale ta odmítla zastavit výrobu, tak půjde do továrny Phillip Morris.

V následujícím vydání Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* informuje, že prezident při návštěvě Kladna jako dárek dostal Lego a v továrně Philip Morris řekl, že lidé mají kouřit od 27 let, kdy už to není škodlivé.

Na titulní straně č. 44 je Miloš Zeman a Andrej Babiš s titulkem *Vzkaz Babišovi*. Petr Kolář a Jaroslav Plesl uvnitř čísla přinášejí rozhovor po předčasných volbách s Milošem Zemanem, podle kterého bylo jasným vítězem Babišovo hnutí ANO.

Na obálce vydání č. 45 je opět Miloš Zeman a titulek *Co chtěli na Hradě utajit*. Tomáš Menschik a Pavel Cechl napsali článek *Prezident na konci sil*, v němž píše, že prezident zkolaboval po stresu kvůli předčasným volbám a přidávají rozhovor se Zemanovým lékařem Martinem Holcátem. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* kritizuje výběr lidí, jimž Miloš Zeman udělil státní vyznamenání.

Ve vydání č. 46 Miroslav Korecký píše vtip o Zemanovi, který nechtěl jmenovat do vlády Babiše: pokud po něm bude žádat lustrační osvědčení, může Babiš chtít dechovou zkoušku. Petr Kolář přidává text *Zeman chce Klause v europarlamentu* o plánech současného prezidenta, které má s prezidentem bývalým.

Ve vydání č. 50 Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* informuje, že Miloš Zeman doléčuje své zraněné koleno. V dalším čísle píše, že prezident poslal Miroslavu Kalouskovi a Karlu Schwarzenbergovi darem své portréty a ohradil se proti tomu, že ho má národ za alkoholika.

Ve vydání 52/1 pro přelom roku 2013 a 2014 čtenáři Týdne v anketě zvolili Miloše Zemana 4. největší osobností české politiky.

V roce 2014 poprvé Týden o Miloši Zemanovi napsal v č. 3, konkrétně Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* o tom, že *Süddeutsche Zeitung* nazval Miloše Zemana Kazimírem z Hradu a také o novoročních obědech prezidenta s politiky. Petr Kolář v *Politickém diáři* sepsal fiktivní rozhovor Milošů Zemanů z let 1998 a 2014. Martin Hekrdla přidal komentář *Zemanův jiný svět a vzpoura diletantů* o tom, že pokud

prezident jmenuje Bohuslava Sobotku premiérem, bude muset jmenovat i ministry, se kterými nesouhlasí. Vladan Gallisti v *Ekonomickém diáři* informuje, že ředitel Zemanova protokolu Jindřich Forejt lhal o svém vzdělání, prezidentovi to ale nevádí.

Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* v č. 5 píše, že prezident oznámil, že jmenuje vládu.

Ve vydání č. 6 redakce v *Týdnu ve světě* informuje, že Zeman během jmenování ministrů našel v Sobotkově dopisu šest chyb a řádně si za to novopečeného premiéra vychutnal. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* píše, že prezident v projevu omylem řekl „posranecká knihovna“ místo „poslanecká sněmovna“. Petr Kolář přidává text *Tři měsíce se Zemanem aneb Vrtošivý stařík 2.0*, v němž píše, že Zemanův plán, aby vládla SPOZ nevyšel, povolební schůzka s Michalem Haškem praskla, a nakonec musel jmenovat, koho mu navrhl Sobotka, takže prezident v poslední době prohrál, co mohl. Jaroslav Plesl přidává v *Ekonomickém diáři* nový bonmot Miloše Zemana, ve kterém přirovnal přibližování Ukrajiny k evropským standardům ke kouření.

Ve vydání č. 7 Tomáš Menschik napsal článek *V prvním roce na Hradě si Zeman obul bačkory*, kde říká, že zahraničí nemá příliš zájem o Miloše Zemana a ani on sám nemá zájem o styk s velmocemi, je tedy nutné, aby jel aspoň na olympiádu do Soči. Jaroslav Plesl k účasti Miloše Zemana na olympijských hrách přidává komentář v *Ekonomickém diáři* – Zeman si v Soči popovídal s čínským prezidentem; bylo by dobré, kdyby se mu podařilo dostat ho do Prahy, protože s Čínou nemáme dobré vztahy.

V čísle 9 Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* informuje, že prezident dostal od dcery k Vánocům lifting obličej.

V posledním sledovaném vydání Petr Kolář v *Ekonomickém diáři* informuje, že Zeman řekl, že v eurovolbách chce volit ČSSD kvůli Janu Kellerovi. Miroslav Korecký v *Zápisníku z Malé Strany* píše o tom, že Zeman v europarlamentu mluvil anglicky, na následném brífinku odpovídal pro změnu rusky a sklidil za to kritiku.

Příloha č. 3: Ukázky titulních stran (obrázek)

Václav Klaus – Instinkt 34/2003

Miloš Zeman – Reflex 19/2013

